

Mūžībā aizgājusi Ārija Oliņa (28.03.1939–19.01.2016)

Skolotāja Oliņa Skrundas vidusskolu sauca par savām otrajām mājām kopš 1968. gada, kad viņa kopā ar savu vīru, arī skolotāju, ieradās Skrundā, lai paliktu te uz mūžu. 45 darba gadi, kas veltīti skolēniem, mācot ķīmiju, bioloģiju, psiholoģiju un veselības mācību, pagāja bioloģijas kabinetā ar milzīgo evolūcijas “koku”, simtgadīgo alveju, augu kolekcijām, mikroskopiem un herbārijiem. Skolotāja Oliņa vienmēr bija izlasījusi kaut ko interesantu un pastāstīja par to saviem kolēģiem. Tās bija enciklopēdiskas zināšanas, kuras saņēma arī audzēkņi, iegūdami pirmās vietas mācību olimpiādēs Latvijā. Klases audzinātāja viņa bija daudzām vidusskolas klasēm. Vairākās skolēnu aptaujās tika atzīta par populārāko un mīļāko skolotāju. Viņai patika mācīt, kā pareizi sēt, kā stādīt kokus, meklēt āderes, zīmēt bioritmu līknes un noteikt cilvēku raksturu tipus. Nākusi no savām tēva mājām, kas atradās Siguldas – Saulkrastu pusē, kur dzīvojusi mežainā apvidū, varbūt tāpēc mūža beigās viņa dzīvoja savās “Braslās” – meža vidū. Tur viņa pētīja zvēru pēdas, ar lupu vēroja kukaiņu dzīvi un klausījās Cieceres ūdeņu čalās. Nogriezusies ar mašīnu no Rīgas – Liepājas šosejas meža ceļā, viņa priecājās par zilo vizbuļu paklāju abās ceļa pusēs, kas viņu pavadīja līdz pat mājām. Tur viņa ar savu Māri gaidīja ciemos meitu un abus dēlus ar viņu ģimenēm, tur lasīja grāmatas un priecājās par zemes smaržu. Balts sniegs nu klāj ceļu uz skolotājas Oliņas “Braslām”. Baltas pēdas sniegā atstāj putni un meža zvēri. Baltas atmiņas paliek mūsu sirdīs. Skrundas vidusskola **Atvadišanās 23. janvārī plkst. 13.00 Skrundas**

evanģēliski luteriskajā baznīcā, apbedīšana Sila kapos.